

Nestačíš mi - Marek Ztracený

Ami F G E

V pokoji hoří jen svíčka,
zdají se ti sny, cukaj ti víčka.
Máš pocit skvělej, já však pocit viny,
už nestačíš mi, ani z poloviny.

Něco o zvyku a železná košile,
říkám ti věci, co znějí mile.
A v mojí hlavě nezvaní hosti,
F
bojím se rána a děsím se budoucnosti.

Ami
Žijem jen minulostí,
co vyprchává...
F
Dál si myslíš, že jsem tě plnej,
G
znám své práva.

C G
Už dávno pro mě ty jsi jediná...
Pomalů otevírám oči.
B
Mám pocit, že vím čí to je vina
F
a tvoje víc jak polovina.

Už dávno pro mě ty jsi jediná...
Pomalů otevírám oči.
Vzpomeň si prosím, když ráno vstáváš,
jak málo mi dáváš.... Jééé
C G B F

V pokoji, co maj vysoký stropy,
pomalů tuším, že spolu nezestárnem.
Jistý je, že na mě zanecháš své stopy,
možný je, že zapomenů hned zrána.

Něco o zvyku a železná košile,
říkám ti věci, co znějí mile.
A v mojí hlavě, nezvaní hosti,
bojím se rána, děsím se budoucnosti.

Žijem jen minulostí,
co vyprchává...
A dál si myslíš, že jsem tě plnej,
znám své práva.

Už dávno pro mě ty jsi jediná...
Pomalů otevírám oči.
Mám pocit, že vím čí to je vina
a tvoje víc jak polovina.

Už dávno pro mě ty jsi jediná,

pomalu otevírám oči.
Vzpomeň si prosím, když ráno vstáváš,
jak málo mi dáváš.... Jééé

Jak málo mi dáváš....